

Uzupełnij: 1. Jezus głosił ... o królestwie 2. Więzy języka się rozwiązały i głuchoniemy mógł ... mówić. 3. Jezus włożył palce w ... głuchoniemego 4. Effatha, to ...: Otwórz się 5. Jezus rzekł do głuchoniemego: ... 6. Jezus leczył wszelkie ... wśród ludu 7. Wszyscy byli pełni ... 8. Jezus przykazał im, żeby ... nie mówili o tym uzdrowieniu 9. Jezus opuścił okolice Tyru i przez Sydon przyszedł nad Jezioro ... 10. Jezus nawet ... słuch przywraca i niemym mówę 11. Mówiono, że dobrze ... uczynił.

1	x	x	E		A		G		L		E	x
2	P		A		I		L				O	x
3	x	x	x	x	x	x	U				Y	x
4	x	x	x	Z			C		Y	x	x	x
5	x	E		F			H	A	x	x	x	x
6	x	x	x	x	C		O		O		Y	x
7	Z		U		I		N		A	x	x	x
8	x	x	x	x	x	N	I		O		U	x
9	x	G		L			E		S			E
10	G		U				M	x	x	x	x	x
11	x	x	x	W			Y		T		O	x

Jan Paweł II - Chwałą Boga jest świat, który człowiek doskonalą zgodnie z Bożą miłością... Kościół jest matką, która na podobieństwo Maryi przechowuje całe te dzieje, zachowując w sercu wszystkie ludzkie istotne problemy... [Pamięć i Tożsamość];

O. Franciszek – Dzisiejsze społeczeństwo jest spragnione rozrywki i wakacji. ... Obrazem wzorcowym jest człowiek sukcesu, który może sobie pozwolić na wiele różnych przyjemności. Ale ta mentalność sprawia, że popadamy w niezadowolenie życiem znieczulonym rozrywką, które nie jest odpoczynkiem, ale wyobcowaniem i ucieczką od rzeczywistości ...

Słowa Dekalogu poszukają i znajdują sedno problemu, rzucając inne światło na to, czym jest odpoczynek. Przykazanie zawiera szczególny element: dostarcza motywację... „W sześciu dniach bowiem uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabat i uznał go za święty” (Wj 20,11). Odnosi to do końca dzieła stworzenia, kiedy Bóg mówi: „Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre” (Rdz 1,31). A wówczas zaczyna się dzień odpoczynku, który jest radością Boga z tego, co stworzył. Jest to dzień kontemplacji i błogosławieństwa... To czas, aby spojrzeć na rzeczywistość i powiedzieć: jakże piękne jest życie! ...

Niedziela, to dzień, by pogodzić się z życiem mówiąc: życie jest cenne; nie jest łatwe, czasami bolesne, ale jest cenne... Pokój jest owocem wyboru, nie można go narzucić i nie można go znaleźć przypadkiem. Oddalając się od gorzkich ran swego serca, człowiek musi zawrzeć pokój z tym, od czego ucieka. Trzeba pogodzić się ze swoją historią, z faktami, których się nie akceptuje, z trudnymi aspektami egzystencji. Stawiam wam pytanie: Czy każdy z was pogodził się ze swoją historią? Pytanie, by się zastanowić: Czy pogodziłem się ze swoją historią? Prawdziwy pokój nie polega bowiem na zmienianiu swoich dziejów, ale przyjęciu ich i docenieniu, tak jak się potoczyły... - Kiedy życie staje się piękne? Kiedy zaczynamy dobrze o nim myśleć, bez względu na naszą historię. Gdy możliwe jest złożenie w darze wątpliwości: wszystko jest łaską, a ta święta myśl kruszy wewnętrzny mur niezadowolenia, inaugurując autentyczny odpoczynek... [05.09.2018 – Kat. o trzecim przyk. Bożym, dot. dnia odpoczynku]. **Stefan Kardynał Wyszyński** – Świat to wielka uczta, zastawiona przez dobrego Boga ze wszystkich darów. Wejście w świat wymaga umiejętności dobrego korzystania z nich. (Kromka Chleba, 7 IX s.66). **WYCHOWYWAĆ DO WARTOŚCI** -

Tym, kto ma plan na nasze życie i wie, czego naprawdę potrzebujemy, jest Bóg. Ten, który nas stworzył i zna nas lepiej niż my sami siebie, jest więc najwłaściwszym Adresatem pytania o to, jaką drogę wybrać w konkretnej sytuacji. Bóg jest obecny w swoim Słowie, dlatego w rozeznawaniu powołania konieczne jest spotkanie z Biblią ... Posiadanie wewnętrznego „kompasu”, umożliwiającego spokojne rozeznawanie i dojrzałe podejmowanie decyzji, konieczne jest szczególnie dziś, gdy człowiek jest narażony na oddziaływanie tak wielu zewnętrznych czynników, związanych chociażby z mediami elektronicznymi... - Można poruszać się w dwóch lub trzech przestrzeniach jednocześnie i uczestniczyć w tym samym czasie w różnych wirtualnych wydarzeniach. Bez mądrości rozeznania łatwo możemy stać się marionetkami, będącymi zakładnikami chwilowych tendencji” (Franciszek, Gaudete et exsultate 167) ... [z Listu Past. Episkopatu Polski – VIII Tydz. Wych. 2018];

MOJE POSTANOWIENIE:

Pomodłę się, aby Bóg dał nam łaskę spotkania z Jezusem ...

Kapelan IMiDz- x. Proboszcz A. Wójtowicz - 22 632 38 00
e-mail: swstanislaw_bm@o2.pl http://www.stanislaw-bm.pl/
Parafia Św. Stanisława BM-01-244 Warszawa; ul.Bema73/75
[gazetka do użytku wewnętrznego Instytutu]

INSTYTUT MATKI I DZIECKA
ul. Kasprzaka 17
KAPLICA ŚW. RODZINY
(W PODZIEMIACH SZPITALA WEJŚCIE NR 4
POKÓJ NR P47)

MSZA ŚW.

NIEDZIELA

GODZ. 15.00

WRZESIEŃ

GODZ. 14.00

od poniedziałku do piątku

XXIII Niedziela zwykła

09.IX.2018

Spowiedź pół godziny przed i po Mszy Św. oraz na prośbę.

WYBÓR DROGI

Zapraszamy do wspólnego przeżycia VIII Tygodnia Wychowania

Jezus głosił Ewangelię o królestwie i leczył wszelkie choroby wśród ludu

(Mt 4,23) Mk 7,31-37

Jezus opuścił okolice Tyru i przez Sydon przyszedł nad Jezioro Galilejskie, przemierzając posiadłości Dekapolu. Przeprowadzili Mu głuchoniemego i prosili Go, żeby położył na niego rękę. On wziął go na bok, osobno od tłumu, włożył palce w jego uszy i śliną dotknął mu języka; a spojrzawszy w niebo, westchnął i rzekł do niego: Effatha, to znaczy: Otwórz się! Zaraz otworzyły się jego uszy, więzy języka się rozwiązały i mógł prawidłowo mówić. /Jezus/ przykazał im, żeby nikomu nie mówili. Lecz im bardziej przykazywał, tym gorliwiej to rozgłaszali. I pełni zdumienia mówili: Dobrze uczynił wszystko. Nawet głuchym słuch przywraca i niemym mowę.

Bóg jakby ukrywa swoją sprawiedliwość, a eksponuje dobroć – „sam przychodzi, by nas zbawić” (por. Iz 35,4). Pochylając się nad ludzką biedą, w jakiś sposób wywyższa skrzywdzonych przez życie, pokazuje, że nie ma ludzi lepszych i gorszych. Ciągłe musimy korygować nasze spojrzenie na drugiego człowieka... Przyciąga nas uroda, ładny strój, wdzięk. Choroba, nędza materialna czy duchowa odstręczają. Dlatego prosimy Jezusa, żeby nauczył nas patrzeć na siebie i na drugiego człowieka Jego oczyma. [Anna Lutostańska, „Oremus” IX. 2003, s. 28]

Effatha, to znaczy: Otwórz się! – powiedział Jezus do głuchoniemego. Nie powiedział: „Przemów i zacznij mówić”, powiedział: „Niech się otworzą twoje uszu. Słuchaj!” - Najpierw ucho – potem język. Warto przypomnieć, że największą modlitwa pobożnego żyda po przebudzeniu, przed rozpoczęciem każdej innej modlitwy, przed zaśnięciem są słowa ze Starego Testamentu: „**Słuchaj Izraelu, Pan jest naszym Bogiem!**” (Pwt 6,4).- Najważniejsze to zacząć słuchać Pana Boga, potem dopiero do Niego mówić. – Bardzo często uważamy, że modlitwa jest mówieniem do Boga. Biegniemy do Niego najpierw z językiem, potem z uchem. Od razu opowiadamy Mu o swoich kłopotach, nieszczęściach, braku mieszkania. Boga nie słyszymy, ale chcemy, żeby nas słyszał i zapominamy, że zacząć trzeba od słuchania... - Głuchoniemy nie ma łączności ze światem. Nie rozumie, co mówią – i nie potrafi się porozumieć. – Jak często nie rozumiemy co do nas mówią. Zwłaszcza, gdy się z kimś poróżnimy. Jak często słowa mądre i dobre nie docierają do tych, którzy powinni słuchać. **Jezus przywraca kontakt ze światem** [x Jan Twardowski]

Błogosławiona jesteś, Panno Maryjo

MODLITWA WIERNYCH

1. Módlmy się za Kościół Święty, aby głosił wszystkim ludziom naukę o dobroci i miłości Pana Jezusa - Ciebie...
  2. Módlmy się za kapłanów i katechetów, aby otaczano ich szacunkiem za odpowiedzialną pracę kształtowania naszych umysłów i sumień. - Ciebie...
  3. Módlmy się za wszystkie dzieci z naszego Instytutu, ich rodziny, lekarzy, pielęgniarki i nauczycieli, aby cieszyli się błogosławieństwem Bożym i ufali nieustającej miłości Bożej - Ciebie prosimy ...
  4. Módlmy się by młodzi ludzie właściwie rozeznali swoją dalszą drogę, zaufali Panu Bogu i owocnie zrealizowali swoje życiowe powołanie - Ciebie prosimy...
  5. Módlmy się za nas byśmy potrafili pomagać naszym bliskim i dobrze wykorzystali otrzymany czas. - Ciebie ...
- Najpierw otworzyły się uszy głuchoniemego, potem zaczął mówić. Trzeba umieć słuchać Jezusa, wsłuchać się w Jego Ewangelię, żeby potem innym ludziom mówić o Bogu. Najpierw trzeba uważnie wysłuchać tego, kto nas o coś prosi i dopiero potem mu pomagać. To wysłuchanie jest nieraz najważniejsze. – Czy nie daję na odczepnego, kiedy mówię: „Masz, weź, ale nie chcę ciebie słuchać”? [x Jan Twardowski].

Chwał, duszo, Pana, Stwórcę swego (Ps 146)

Kontempluj Ewangelię według Lectio Divina:

I – Lectio - Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst Ewangelii, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

II - Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: "Co Bóg mówi do mnie?" – Ewangelia przedstawia wypełnienie obietnic mesjańskich. Cudowne uzdrowienia, których dokonał Jezus, każą tłumom wołać: „głuchym słuch przywraca i niemym mowę”. Te cuda świadczą, że proroctwa nie były próżnymi słowami, lecz „znakami” najgłębszego dzieła zbawienia, mającego na celu wewnętrzne odnowienie człowieka. Są to „znaki” przebaczenia grzechów, łaski, życia nowego, jakiego udzielił Chrystus. W szczególności uzdrowienie głuchoniemego, o którym opowiada dzisiejsza ewangelia, od początków Kościoła było uważane za symbol chrztu, w tym bowiem obrzędzie kapłan powtarza gest Jezusa — dotknięcie uszu i ust — i modli się: „Pan Jezus, który przywrócił słuch głuchym, a mowę niemym, niech ci udzieli łaski, abyś szybko mógł słuchać Jego słowa i wyznawać swoją wiarę” (Chrzest dzieci). Chrzest uwalniając człowieka od grzechu rozwiązuje jego słuch pozwalając mu słuchać słowa Bożego, a jego językowi wyznawać i chwalić Boga. Jeśli głuchota, niemota fizyczna i tyle innych chorób nie przestają dręczyć rodzaju ludzkiego, to chrześcijanin

odrodzony w Chrystusie nie jest już wewnętrznie ani głuchy, ani niemy, ani niewidomy czy chromy; jego duch, otwarty dla wiary, zdolny jest poznać Boga i bieć Jego drogami.

III. Oratio: Teraz ty mów do Boga. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie słowo. Może ci w tym pomóc modlitwa psalmu: **Pan króluje na wieki, Bóg twój, Syjonie, przez pokolenia (Ps 146)** **IV – Contemplatio:** Trwaj przed Bogiem ... To czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu. Powtarzaj w różnych porach dnia: **Wybaw mnie, Panie, w miłosierdziu swoim (Ps 31)**

[wg o. G. od św. Marii Magdaleny, karmelita bosy - Życ Bogiem, t. III, str. 159].

KALENDARIUM

13. IX. – czw. – Wsp. św. Jana Chryzostoma, biskupa i doktora Kościoła - (349-407) znakomicie wykształcony mówca, świetny teolog, najwybitniejszy kaznodzieja swoich czasów, na którego kazania ściągały tłumy, jest dla nas znakomitym wzorem wypełnienia słowa Bożego, wzywającego nas dzisiaj do miłości, modlitwy i wdzięczności. Zostawszy biskupem Konstantynopola, sprzedał zbytekowne sprzęty i poświęcił się działalności charytatywnej. Zadbął o piękno liturgii. Będąc obiektem intryg i prześladowań ze strony cesarskiego dworu, zachowywał spokój ducha. Umarł na wygnaniu ze słowami: Bogu za wszystko dzięki!

14. IX. – pt. – Święto Podwyższenia Krzyża Świętego - Cesarz Konstantyn w 355 roku wybudował na Kalwarii monumentalną bazylikę, w której złożył odnalezione relikwie Krzyża świętego. Dzień jej konsekracji obchodzony jest właśnie jako święto Podwyższenia Krzyża. Dla nas jest to okazja, by kolejny raz z nadzieją spojrzeć na narzędzie naszego zbawienia: to na nim nieskończona miłość Boga okazała się silniejsza niż wszelka niegodziwość diabła. Moc płynąca z krzyża, który jest prawdziwym Drzewem Życia, uwalnia nas od lęku przed cierpieniem i poniżeniem oraz uzdalnia do całkowitego daru z siebie.

15. IX. – sb. – Wsp. Najświętszej Maryi Panny Bolesnej – Dzisiejsze wspomnienie wskazuje na rolę Matki Bożej w dziele odkupienia. Maryja stojąca pod krzyżem uczy nas wierności Jezusowi nawet wówczas, gdy nie przynosi to żadnego ukojenia. Miłość gotowa do współcierpienia, niepomijająca o sobie jest również powołaniem każdego z nas. Ból, na jaki się zgodzimy z miłości do Jezusa, biorąc na siebie cudze strapienia, kryje w sobie zapowiedź radości zmartwychwstania. [x J. Januszewski, Oremus, wrzesień 2007, s. 56, 59 i 64].

On wiary dochowuje na wieki (Ps 146)

